

Version One: Yechezkel

לח,א וְהָיָה דְבַר-ה' אֵלַי לֵאמֹר. **לח,ב** בֶּן-אָדָם, שִׁים פָּנֶיךָ אֶל-גּוֹג אֶרֶץ הַמְּגוּג--נְשִׂיא, רֹאשׁ מִשְׁדֵּךְ וְתָבֵל; וְהִנָּבֵא, עָלָיו. **לח,ג** וְאָמַרְתָּ, כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה': הֲנִנִי אֵלֶיךָ, גּוֹג--נְשִׂיא, רֹאשׁ מִשְׁדֵּךְ וְתָבֵל. **לח,ד** וְשׁוֹבְבִיתִיךָ, וְנִתַּתִּי חַחִים בְּלִחְנִיךָ; וְהוֹצֵאתִי אוֹתְךָ וְאֶת-כָּל-חֵילְךָ סוֹסִים וּפָרָשִׁים, לְבָשִׁי מִכְּלֹל כָּל־סָבִיב וְהָיָה רֶב צָנָה וּמִגָּן, תִּפְשִׁי חֲרָבוֹת כָּל־סָבִיב. **לח,ה** פָּרַס כּוֹשׁ וּפּוֹט, אִתָּם; כָּל־סָבִיב, מִגָּן וְכּוֹבֵעַ. **לח,ו** גָּמַר, וְכָל-אַגְפֵיחָ--בֵּית תּוֹגְרֶמָה, יִרְכָּתִי צִפּוֹן וְאֶת-כָּל-אַגְפָּיו; עַמִּים רַבִּים, אִתְּךָ. **לח,ז** הִכֹּן, וְהָכֵן לָךְ--אֶתְּךָ, וְכָל-קִהְלֶךָ הַנִּקְהָלִים עָלֶיךָ; וְהָיִיתָ לָהֶם, לְמִשְׁמֶר. **לח,ח** מִזִּמִּים רַבִּים, תִּפְקֹד--בְּאַחֲרִית הַשָּׁנִים תִּבּוֹא אֶל-אֶרֶץ מִשׁוֹבְבַת מִחֶרֶב מִקְבָּצַת מַעֲמִים רַבִּים, עַל הָרִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-הָיָה לְחֶרֶבָה תָּמִיד; וְהָיָה מַעֲמִים הוֹצָאָה, וְיִשְׁבּוּ לְבִטָּח כָּל־סָבִיב. **לח,ט** וְעָלִיתָ פֶּשֶׁעָה תִּבּוֹא, כָּעֵנָן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ תִּהְיֶה--אֶתְּךָ, וְכָל-אַגְפֵיךָ, וְעַמִּים רַבִּים, אִתְּךָ. {ס} **לח,י** כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה': וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא, יַעֲלוּ דְבָרִים עַל-לִבְּךָ, וְחִשְׁבֶּתָּ, מִחֲשַׁבְתָּ רָעָה. **לח,יא** וְאָמַרְתָּ, אֲעֲלֶה עַל-אֶרֶץ פְּרִזּוֹת--אֲבֹאָה הַשְּׁקֵטִים, יֹשְׁבֵי לְבִטָּח; כָּל־סָבִיב, יִשְׁבִּים בְּאֵין חוֹמָה, וּבְרִיחַ וְיִדְלָתִים, אֵין לָהֶם. **לח,יב** לְשַׁלַּל שָׁלַל, וְלָבֹז בֹּז--לְהַשִּׁיב יָדְךָ עַל-חֲרָבוֹת נוֹשְׁבוֹת, וְאֶל-עַם מְאֻסָּף מִגּוֹלִים, עֲשֵׂה מִקְנֶה וְקִנְיָן, יֹשְׁבֵי עַל-טֹבֹר הָאָרֶץ. **לח,יג** שָׂבָא וְיָדֹן וְסַחֲרֵי תַרְשִׁישׁ וְכָל-כְּפִירִיָּה, יֵאמְרוּ לָךְ, הֲלִשְׁלַל שָׁלַל אֶתְּךָ בָּא, הִלָּבֹז בֹּז הַקְּהֵלֶתָ קִהְלֶךָ--לְשֹׂאת כֶּסֶף וְזָהָב, לְקַחֲתָ מִקְנֶה וְקִנְיָן, שָׁלַל גָּדוֹל. {ס} **לח,יד** לָכֵן, הִנָּבֵא בֶן-אָדָם, וְאָמַרְתָּ לְגּוֹג, כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה': הֲלוֹא בְּיוֹם הַהוּא, בִּשְׁבֶּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל לְבִטָּח--תִּתְּעַ. **לח,טו** וּבָאתָ מִמִּקְוֶמְךָ, מִיִּרְכָּתִי צִפּוֹן--אֶתְּךָ, וְעַמִּים רַבִּים אִתְּךָ: רַבְּבֵי סוֹסִים כָּל־סָבִיב, קִהְלֶךָ גָּדוֹל וְחֵיל רַב. **לח,טז** וְעָלִיתָ עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל, כָּעֵנָן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ; בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּהְיֶה, וְהִבְאֹתִיךָ עַל-אֶרֶץ, לְמַעַן דַּעַת הַגּוֹלִים אֹתִי בְּהִקְדָּשִׁי בְּדַלְעִינֵיהֶם, גּוֹג. {ס} **לח,יז** כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה', הַאֲתָה-הוּא אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי בְּיָמִים קְדָמוֹנִים בְּיַד עֲבָדִי נְבִיאִי יִשְׂרָאֵל, הִנָּבֵאִים בְּיָמִים הָהֵם, שְׁנִים--לְהִבִּיא אִתְּךָ, עָלֵיהֶם. {ס} **לח,יח** וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא, בְּיוֹם בּוֹא גּוֹג עַל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל--נָאֵם, אֲדֹנָי ה': תַּעֲלֶה חֲמַתִּי, בְּאַפִּי. **לח,יט** וּבִקְנֵאתִי בְּאֵשׁ-עֲבָרְתִּי, דִּבַּרְתִּי: אִם-לֹא בְּיוֹם הַהוּא, יִהְיֶה רַעַשׁ גָּדוֹל, עַל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל. **לח,כ** וְרָעַשׁוּ מִפְּנֵי דְגֵי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְחַיַּת הַשָּׂדֶה, וְכָל-הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל-הָאָדָמָה, וְכָל-הָאָדָם, אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה; וְנִהְרְסוּ הַהָרִים, וְנִפְּלוּ הַמִּדְבָּרוֹת, וְכָל-חוֹמָה, לְאֶרֶץ תִּפּוֹל. **לח,כא** וְקִרְאתִי עָלָיו לְכָל-הָרִי חֶרֶב, נָאֵם אֲדֹנָי ה': חֶרֶב אִישׁ, בְּאֶחָיו תִּהְיֶה. **לח,כב** וְנִשְׁפָּטְתִּי אֹתוֹ, בְּדִבְרִי וּבְדָם; וְנָשַׁם שׁוֹטֵף וְנִבְגַּי אֶלְגָּבִישׁ אֵשׁ וְנִפְרִית, אֶמְטִיר עָלָיו וְעַל-אַגְפָּיו, וְעַל-עַמִּים רַבִּים, אֲשֶׁר אִתּוֹ. **לח,כג** וְהִתְגַּדַּלְתִּי, וְהִתְקַדַּשְׁתִּי, וְנוֹדַעְתִּי, לְעֵינֵי גּוֹלִים רַבִּים; וְיָדְעוּ, כִּי-אֲנִי ה'. {ס}

לט,א וְאֶתְּךָ בֶּן-אָדָם, הִנָּבֵא עַל-גּוֹג, וְאָמַרְתָּ, כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה': הֲנִנִי אֵלֶיךָ, גּוֹג--נְשִׂיא, רֹאשׁ מִשְׁדֵּךְ וְתָבֵל. **לט,ב** וְשׁוֹבְבִיתִיךָ, וְהִעֲלִיתִיךָ, מִיִּרְכָּתִי צִפּוֹן; וְהִבְאֹתִיךָ, עַל-הָרִי יִשְׂרָאֵל. **לט,ג** וְהִפֵּיתִי קִשְׁתְּךָ, מִיַּד שְׂמֹאוֹלְךָ; וְחִצֶּיךָ, מִיַּד יְמִינְךָ אֶפִּיל. **לט,ד** עַל-הָרִי יִשְׂרָאֵל תִּפּוֹל, אֶתְּךָ וְכָל-אַגְפֵיךָ, וְעַמִּים, אֲשֶׁר אִתְּךָ: לְעִיט צִפּוֹר כָּל-כָּנָף וְחַיַּת הַשָּׂדֶה, נִתְתִּיךָ לְאֶכְלָה. **לט,ה** עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה, תִּפּוֹל: כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי, נָאֵם אֲדֹנָי ה'. **לט,ו** וְשִׁלַּחְתִּי-אֵשׁ בְּמִגּוֹג, וּבִישְׁבֵי הָאִיִּים לְבִטָּח; וְיָדְעוּ, כִּי-אֲנִי ה'. **לט,ז** וְאֶת-שֵׁם קִדְשִׁי אֹדִיעַ, בְּתוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא-אֶחָל אֶת-שֵׁם-קִדְשִׁי, עוֹד; וְיָדְעוּ הַגּוֹלִים כִּי-אֲנִי ה', קְדוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל. **לט,ח** הִנֵּה בָּאָה וְנִהְיֶתָה, נָאֵם אֲדֹנָי ה': הוּא הַיּוֹם, אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי. **לט,ט** וְיִצְאוּ יֹשְׁבֵי עָרֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְעָרוֹ וְהִשְׁקִיוּ בְּנֶשֶׁק וּמִגָּן וְצָנָה בְּקִשְׁת׃ וּבְחִצִּים, וּבְמִשְׁקֵל יָד, וּבְרִמְחָ; וּבְעָרוֹ בְּהֵם אֵשׁ, שְׁבַע שָׁנִים. **לט,י** וְלֹא-יִשְׂאוּ עֲצִים מִן-הַשָּׂדֶה, וְלֹא יִחַטְּבוּ מִן-הַיָּעָרִים--כִּי בְּנֶשֶׁק, יִבְעָרוּ אֵשׁ; וְשָׁלְלוּ אֶת-שְׁלֵיהֶם, וּבָזְזוּ אֶת-בְּזֻזֵיהֶם--נָאֵם, אֲדֹנָי ה'. {ס} **לט,יא** וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא אֶתֶן לְגּוֹג מְקוֹם-שֵׁם קָבֵר בְּיִשְׂרָאֵל, גִּי הַעֲבָרִים קְדָמַת הַיָּם, וְחִסְמַת הַיָּם, אֶת-הַעֲבָרִים; וְקָבְרוּ שָׁם, אֶת-גּוֹג וְאֶת-כָּל-הַמּוֹלָה, וְקִרְאוּ, גִּיא הַמּוֹן גּוֹג. **לט,יב** וּקְבְּרוּם בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְמַעַן טַהֵר אֶת-הָאָרֶץ, שְׁבַעָה, חֲדָשִׁים. **לט,יג** וְקָבְרוּ כָל-עַם הָאָרֶץ, וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם--יּוֹם, הַקְּבָדִי, נָאֵם, אֲדֹנָי ה'. **לט,יד** וְאֲנִשִּׁי תָמִיד יִבְדִּילוּ, עֲבָרִים בְּאֶרֶץ, מִקְבָּרִים אֶת-הַעֲבָרִים אֶת-הַנוֹתְרִים עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ, לְטַהֲרָה--מִקְצָה שְׁבַעָה-חֲדָשִׁים, יִחְקְרוּ. **לט,טו** וְעָבְרוּ הַעֲבָרִים, בְּאֶרֶץ, וְרָאָה עַצֵּם אָדָם, וּבָנָה אֶצְלוֹ צִיּוֹן--עַד קָבְרוּ אֹתוֹ הַמִּקְבָּרִים, אֶל-גִּיא הַמּוֹן גּוֹג. **לט,טז** וְגַם שָׁם-עִיר הַמּוֹנָה, וְטַהֲרוּ הָאָרֶץ. {פ}

לט, יז ואתה בן-אדם זה-אמר אדני ה', אמר לצפור כל-כנף ולכל חית השדה הקבצו ונבאו האספו מסביב, על-זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול, על הרי ישראל; ואכלתם בשר, ושתייתם דם. **לט, יח** בשר גבורים תאכלו, ודם-נשיאי הארץ תשתו; אילים כרים ועתודים פרים, מריאי בשן כלם. **לט, יט** ואכלתם-חלב לשבעה, ושתייתם דם לשכרו, מזבחי, אשר-זבחתו לכם. **לט, כ** ושבעתם על-שלחני סוס ורכב, גבור וכל-איש מלחמה--נאם, אדני ה'. **לט, כא** ונתתי את-קבודי, בגוים; וראו כל-הגוים, את-משפטי אשר עשיתי, ואת-גדי, אשר-שמתי בהם. **לט, כב** וידעו בית ישראל, כי אני ה' אלהיהם, מן-היום ההוא, והלוא. **לט, כג** וידעו הגוים כי בעונם גלו בית-ישראל, על אשר מעלו-בי, ואסתר פני, מהם; ואתנם ביד צריהם, ויפלו בחרב כלם. **לט, כד** כטמאתם וכפשעיתם, עשיתי אתם; ואסתר פני, מהם. {ס} **לט, כה** לכן, זה אמר אדני ה', עתה אשיב את-שבית (שבות) יעקב, ורחמתי כל-בית ישראל; וקנאתי, לשם קדשי. **לט, כו** ונשו, את-כלמתם, ואת-כל-מעלם, אשר מעלו-בי--בשביתם על-אדמתם לבטח, ואין מחריד. **לט, כז** בשובבי אותם, מן-העמים, וקבצתי אתם, מארצות איביהם; ונקדשתי בם, לעיני הגוים רבים. **לט, כח** וידעו, כי אני ה' אלהיהם, בהגלותי אתם אל-הגוים; וכנסתים על-אדמתם; ולא-אותיר עוד מהם, שם. **לט, כט** ולא-אסתר עוד פני, מהם, אשר שפכתי את-רוחי על-בית ישראל, נאם אדני ה'. {פ}

Version 2: Zecharya

יד, א הנה יום-בא, לה'; וחלק שללך, בקרבך. **יד, ב** ואספתי את-כל-הגוים אל-ירושלם, למלחמה, ונלכדה העיר ונששו הבתים, ונחששים תשגלנה (תשכבנה); ויצא חצי העיר, בגולה, ויתר העם, לא יכרת מן-העיר. **יד, ג** ויצא ה', ונלחם בגוים ההם, כיום הלחמו, ביום קרב. **יד, ד** ועמדו רגליו ביום-ההוא על-הר הזיתים אשר על-פני ירושלם, מקדם, ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה, גיא גדולה מאד; ומש חצי ההר צפונה, וחציו-נגבה. **יד, ה** ונסתם גיא-הרי, כי-יגיע גי-הרים אל-אצל, ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש, בימי גזזה מלך-יהודה; ובא ה' אלהי, כל-קדשים עמו. **יד, ו** והנה, ביום ההוא; לא-יהיה אור, וקרות יקפאון (וקפאון). **יד, ז** והנה יום-אחד, הוא יודע לה'--לא-יום ולא-לילה; והנה לעת-ערב, יהיה-אור. **יד, ח** והנה ביום ההוא, יצאו מים-חיים מירושלם, חצנים אל-הים הקדמוני, וחצנים אל-הים האחרון; בקוץ ובחרף, יהיה. **יד, ט** והנה ה' למלך, על-כל-הארץ; ביום ההוא, יהיה ה' אחד--ושמו אחד. **יד, י** ישוב כל-הארץ בערבה מגבע לרמו, נגב ירושלם; וראמה וישבה תחתיה למשער בגזמן, עד-מקום שער הראשון עד-שער הפנים, ומגדל חננאל, עד קבי המלך. **יד, יא** וישבו בה, וחרם לא יהיה-עוד; וישבה ירושלם, לבטח. {ס} **יד, יב** וזאת תהיה המגפה, אשר יגף ה' את-כל-העמים, אשר צבאו, על-ירושלם; המק בשרו, והוא עמד על-רגליו, ועיניו תמקנה בחריקו, ולשונו תמק בפיהם. **יד, יג** והנה ביום ההוא, תהיה מהומת-ה' רבה בהם; והחזיקו, איש יד רעהו, ועלתה ידו, על-יד רעהו. **יד, יד** וגם-יהודה--תלחם, בירושלם; ואסף חיל כל-הגוים סביב, זהב וכסף ובגדים--לרב מאד. **יד, טו** וכן תהיה מגפת הסוס, הפךד הגמל והחמור, וכל-הבהמה, אשר יהיה במחנות ההמה--כמגפה, הזאת. **יד, טז** והנה, כל-הנותר מכל-הגוים, הנאס, על-ירושלם; ועלו מדי שנה בשנה, להשתחוות למלך ה' צבאות, ולחג, את-חג הסכות. **יד, יז** והנה אשר לא-יעלה מאת משפחות הארץ, אל-ירושלם, להשתחוות, למלך ה' צבאות--ולא עליהם, יהיה הגשם. **יד, יח** ואם-משפחת מצרים לא-תעלה ולא באה, ולא עליהם; ותהיה המגפה, אשר יגף ה' את-הגוים, אשר לא יעלו, לחג את-חג הסכות. **יד, יט** זאת תהיה, חטאת מצרים; וחטאת, כל-הגוים, אשר לא יעלו, לחג את-חג הסכות. **יד, כ** ביום ההוא, יהיה על-מצלות הסוס, קדש, לה'; והנה הסירות בבית ה', כמזרקים לפני המזבח. **יד, כא** והנה כל-סיר בירושלם וביהודה, קדש לה' צבאות, ובאו כל-הזבחים, ולקחו מהם ובשלו בהם; ולא-יהיה כנעני עוד בבית-ה' צבאות, ביום ההוא. {ש}

What is the Connection to Sukkos?

1. Talmud Bavli, Megillah 31a

יום טוב הראשון של חג קורין בפרשת מועדות שבתורת כהנים, ומפטירין +זכריה י"ד+ הנה יום בא לה', והאידנא דאיכא תרי יומי, למחר מיכרא הכי נמי קרינן, אנטורי מאי מפטירין! +מלכים א' ח'+ ויקהלו אל המלך שלמה, ושאר כל ימות החג קורין בקרבנות החג. יום טוב האחרון קורין כל הבכור מצות וחוקים ובכור, ומפטירין +מלכים א' ט'+ ויהי ככלות שלמה. למחר קורין וזאת הברכה ומפטירין +מלכים א' ח'+ ויעמד

8. Zecharya 12:9-12

ט וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶבְקֶשׁ לְהִשְׁמִיד אֶת כָּל הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל יְרוּשָׁלַיִם: י וְשִׁפְכְּתִי עַל בֵּית דָּוִיד וְעַל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם רוּחַ חֵן וְתַחֲנוּנִים וְהִבִּיטוּ אֵלַי אֶת אֲשֶׁר דָּקְרוּ וְסָפְדוּ עָלָיו כְּמִסְפֵּד עַל הַיָּחִיד וְהִמָּר עָלָיו כְּהִמָּר עַל הַבְּכוֹר: יא בַּיּוֹם הַהוּא יִגְדֹּל הַמִּסְפֵּד בִּירוּשָׁלַיִם כְּמִסְפֵּד הַדָּדָרְמוֹן בְּבִקְעַת מְגִדּוֹן: יב וְסָפְדָה הָאָרֶץ מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁפָּחוֹת לְבָד מִשְׁפַּחַת בֵּית דָּוִיד לְבָד וּבְשִׁיָּהֶם לְבָד מִשְׁפַּחַת בֵּית נָתָן לְבָד וּבְשִׁיָּהֶם לְבָד:

9. Talmud Bavli, Sukkah 52a

הא הספידא מאי עבידתיה פליגי בה
רבי דוסא ורבנן חד אמר על משיח בן יוסף
שנהרג וחד אמר על יצה"ר שנהרג

10. Maharsha, ad loc.

ח"א דף נב ע"א על משיח בן יוסף ב'. דגאולה העתידה כ"ב נחמלה יצא משיח
בן יוסף להשיע ישראל כמ"ש יצא וצית יוסף להצלה וצית עשו לקש
וגר' שאין זרעו של עשו כלל אלא ע"י משיח בן יוסף אצל ע"י עובדי כוכבים רבים שיטלו
שוב לירושלים יהרג ולא יהיה גאולה שלימה עד בא משיח בן דוד כמפורש בזמנה מקראות:

11. Introduction to Kol HaTor, pages 11-12

שיטתו היסודית של רבינו הגר"א: „עוד יוסף חי“. כלומר שמב"י חי ויחיה.
זתבטל הגזירה שנגזרה עליו ליהרג. ביאור הענין: הנה מלחמת גוג ומגוג היא
מלחמת האומות הבאות לבטל קיבוץ גלויות ישראל וישוב א"י. שהן הן פעולותיו
של מב"י. כי מב"י ניתן לו כח מן השמים לקבץ גלויות ישראל וליישב את א"י
באתחלתא דגאולה. וכל זה בדרך הטבע. היתה הגזירה שגוג ומגוג יהיה להם
הצלחה במלחמתם נגד מב"י. והיינו שיעלה בידם לבטל ענין האתחלתא דגאולה
שביעודו. וזהו שנקרא-בטי חז"ל שמב"י יהרג. ואילו היה עולה בידם להרוג את
מב"י דהיינו לבטל את אשר כבר נעשה מפעולות אתחלתא דגאולה בדרך הטבע.
הרי שהיה חשכת הגלות חזרה ח"ו להחשיך עיניהם של ישראל כבתחילה לפני
פתיחת תקופת האתחלתא. והיו צריכים לעמוד כן בחשך מוחלט עד הופעתה
הפתאומית של הגאולה האחרונה הנסיית ע"י מב"י. כי ענין מב"י הוא תקופת
מעבר של גאולה בדרכי הטבע. המחמצע בין תקופת הגלות ובין הגאולה הנסיית
שביעודו של מב"י. והיות קיום למציאותו של מב"י או לאו. תלוי בזכותו של ישראל.

Who is Gog and Magog?

12. Rashi, Yechezkel 38:2

אל גוג - כך שם המלך: המגוג - שם האומה כד"א גומר ומגוג.

13. Radak, Yechezkel 38:1

ויהי, בן אדם, אל גוג ארץ המגוג - מגוג היה מבני יפת וכן משך ותובל ובאמרו המגוג בה"א הידיעה ואין ה"א הידיעה באה על שם אדם אפשר
שהוא שם היחס כי הראשון שהיה בן יפת העם היוצא ממנו נקראים מגוג שמתחסימים אל מגוג הראשון וכן שבט המנשה ועל שם היחס תבא ה"א
הידיעה וגוג שם המלך המולך עליהם ואל עומד במקום שנים כאילו אמר אל גוג אל ארץ המגוג: נשיא ראש משך ותובל - גוג הוא מלך מגוג
ומלך שתי האומות האלה משך ותובל ובאמרו נשיא ראש הוא ענין כפול במלות שונות והוא סמוך על סמוך וכן מבחר וטוב לבנון מספר מפקד
העם.

14. Abarbanel, Yechezkel 32:17

לדעתי לא שער אמתחו המפרשים
כלל והוא מה שבארתי במעין הי"א מספר מעיני הישועה
שעשיתי בפי' ספר דניאל והוא שקודם הגאולה אשר
קיוונו עתידים הנוצרים בני אדם אשר בארצות המער'
ורומי ואיטליא ללכת לכבוש את ירושלם ואת כל איי
שהוא כולו היום ממלכות מצרים וילכדו את ארץ מצרים
ראשונה ויחריבו את מצרים ויהרגו המון רב ועם עצום
בקרבה וכן יכבשו הרבה מארץ ישראל וכשישמעו שאר
האימל'ות מארצות המזרח והצפון שרובם הם היום
ישמעאלים אכזריות הנוצרים אשר עשו במצרים ובארץ
ישראל ושאר הארצות שילכדו יפחדו וירעדו מפניהם.
סן יתפשו גם על ארצותם ויעשו בהם כמו שעשו
במצרים ועם זה יקנאו קנאה גדולה על היות הנוצרים
לוקחים להם העיר ירושלם שגם היא בפני הישמעאלים
מקים הקדושה ושער השמים ועל זה נאמר בפרשה
שזכרתי למעלה והיתה חלחלה בכוש כנפול חלל
במצרים וגומר כוש ופוט ולוד וכל הערב ובני ארץ
הברית אתם בחרב יפולו שארץ הברית היא ארץ ישראל
ופרט אותה לפי שעליה ולכובשה תהיה עליית הנוצרים
שמה ומפני זה יתקבצו העמים ממזרח ומצפון ויבאו
על הנוצרים ויערכו אתם מלחמה קרוב לירושלם ויהרגו
אלו באלו מכה רבה והיתה להם עת צרה גדולה כי
או יתמו חסאים מן הארץ ותהיה נקמת ה' עליהם:

15. Malbim, Yechezkel 32:17

הנה בעת קץ, אחר שכבר ישבו ישראל על אדמת ישראל, עתידים האומות להתאסף ולכבוש את ירושלים, ויבא גוג
נשיא משך ותובל מארצות הצפון והמערב, שהם הערלים הנקראים אדום, ומשך ותובל הם מבני יפת הגרים באירופא
כמ"ש היוסיפון ושם אמר כי פרס כוש ופוט אתם וכן בית תורגמה שהם כולם נמולים מחזיקים בדת ישמעאלים, והם
יתאספו עם בני אדום לכבוש הארץ מיד ישראל, אבל בבואם יעשה ביניהם מהומה וילחמו איש באחיו היינו אדום
וישמעאל ילחמו זה בזה, מפני שאמונתם מפורדת, ושם ישפוט ה' אתם בחרב ובדם, כמו שנתבאר שם ובזכריה י"ד,
ע"ז ספר כאן איך כולם ילכו לאבדון, וחשב תחלה מצרים ואשור ועילם שהם מחזיקי דת ישמעאל, והם נמולים היום,
ואחר כך חשב משך ותובל ואדום ומלכיה ונסיכי צפון שכולם הם ערלים, וביניהם תהיה המלחמה, ותחלה תהיה עקר
המפלה במצרים שהם קרובים לא"י והם יבואו בראש ויפלו, ויבואו האשורים והפרסיים לנקום נקמתם ויפלו כולם
שני הצדדים ועז"א.

16. Margaret S. Odell, Ezekiel (Macon, GA: Smyth & Helwys, 2005), p. 476

Ezekiel tells us that Gog, the nation that will lead all of the other powers of darkness against Israel, will come out of the north. Biblical scholars have been saying for generations that Gog must be Russia ... But it didn't seem to make sense before the Russian Revolution, when Russia was a Christian country. Now it does, now that Russia has become communistic and atheistic, now that Russia has set itself against God. Now it fits the description of Gog perfectly.

17. Sefer Asei Lecha Rav 1:12

תיאור זה הולם במדה רבה את מצב עַם־יִשְׂרָאֵל ומדינתו ערב מלחמת יום הכפורים. המקרה אירע באחרית־הימים, ומדינת ישראל היא ארץ משובבת מחרב האויב הנאצי, ומקובצת מעמים רבים, ואז ישבו כולם לבטח, כערי פרזות (שבאו בתיאור הנביא) בוטחים בעצמם באין חומה דלתיים ובריה, זו השאננות הנוראה שגרמה למחדל המפורסם.

ואעפ"כ נראה לענ"ד שאין זה בהכרח שהיא מלחמת גוג ומגוג, שכן מלחמה זאת עתידה להיות אחרי קבוץ־גלויות כמבואר ברד"ק שהעסקנו לעיל. זאת ועוד והיא עיקר, שמלחמת גוג ומגוג תהיה סיום הגאולה שבעקבותיה יחזור עם ישראל בתשובה שלימה, והוא היעוד שנוכח בתורה לאחרית הימים, ומל' אלקיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך (דברים ל'). ומלחמת יום־הכפורים לא הביאה בעקבותיה מפנה כזה, ואף לא תחלת מפנה, כפי שהיה אחרי מלחמת ששת הימים.

18. R. Shimshon Refael Hirsch, Parshas Pinchas

God as King and coming to Jerusalem each year. More, we dare to express the thought: in Ezekiel XXXVIII, the leading head of the last fight against God and His rules and management on earth is called גוג. It does not seem far-fetched to recognise in this name the idea of building a roof, from גג, and thereby at once see the contrast to סוכה, the unstable weak covering of foliage. Indeed the content of the whole history of the world could be understood in this contrast. One erroneous illusion leads mankind astray. Just as they are given the power to use their own strength to fix the boundaries of their own sphere and make it safe and sure against their earthly contemporaries by דפנות, by strongly built artificial walls, so do they imagine they have to use their power to make themselves safe and sure against that which comes from above, against God and the influences of His Power of directing matters. They think they can betake themselves under the protection of their own might, can take their fate in their own hands, and can crown the building up of human greatness by gabled roofs rendering them independent of God. It is the battle of the גג (roof I.L.) against סוכה, the fight of the "roof-illusion" of human greatness which never allows Man to come to repose, against the "Succah-truth" of cheerful confidence and quietness which putting one's trust in God's protection grants. World-history started with the building of a tower towering up to heaven by the self-worship of human power — and ends with the happy harmonious human life on earth building booths acknowledging God.